

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
126

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν.Δ. 4239. Περί συνταξιοδοτήσεως του τακτικού προσωπικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και τροποποιήσεως συνταξιοδοτικών και των περι μητρώου αρρένων διατάξεων τινων.. 1

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Περί συμβάσεως μεταξύ του Έλληνικού Δημοσίου και των Τραπεζών Έμπορική Τράπεζα της Ελλάδος και Ίονική και Λαϊκή Τράπεζα Ελλάδος εν σχέσει με την Ίδρυση Ναυπηγείων εν Ελλάδι... 2

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περί καθορισμού εθνικών επιτοκίων και πιστωτικών διευκολύνσεων δια τας Έξαγωγικάς Μεταλλευτικές, Μεταλλουργικάς και Λατομικάς Έπιχειρήσεις... 3

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το υπ' αριθ. 493)1962 Β. Δ. αρμοδιότητος Προεδρ. Κυβερνήσεως... 4

Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το Ν. Διάταγμα 4213)1961 «περί εκτελέσεως της από 18 Ιουνίου 1959 μεταξύ των Κυβερνήσεων του Βασιλείου της Ελλάδος και της Λαϊκής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας Συμφωνίας «περί αποζημιώσεως των εθνικοποιηθέντων εν Γιουγκοσλαβία Έλληνικών κτημάτων, δικαιωμάτων και συμφερόντων... 5

Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το υπ' αριθ. 437)62 Β. Δ. αρμοδιότητος Υπουργείου Έμπορίου... 6

Διόρθωσις ήμαρτημένων εις το από 7.6.62 Β. Δ. αρμοδιότητος Υπ. Κοιν. Προνοίας... 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4239

Περί συνταξιοδοτήσεως του τακτικού προσωπικού του Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και τροποποιήσεως συνταξιοδοτικών και των περι μητρώου αρρένων διατάξεων τινων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 20 Ιουνίου 1962 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Εθδικής Επιτροπής εκ βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσχμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Ο τακτικός υπάλληλος του Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και ή οικογένεια αυ-

τού δικαιούται, εκ του Ταμείου τούτου, ισόβιου συντάξεως, κανονιζομένης υπό του Έλεγκτικού Συνεδρίου.

2. Αί ανάστοτε ισχύουσai διατάξεις περι συνταξιοδοτήσεως των δημοτικών υπαλλήλων εφαρμόζονται αναλόγως και επί του τακτικού προσωπικού του εν παραγράφω 1 οργανισμού.

Άρθρον 2.

1. Συντάξιμος υπηρέσία προσμετρούμένη εις την παρά τῷ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. υπηρέσιαν τακτικού υπαλλήλου λογίζεται, πλήν των εν άρθρω 6 του νόμου 1974)1952 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των ισχυουσών διατάξεων περι άπονουμής συντάξεως εις τούς υπαλλήλους των δήμων, κοινοτήτων κλπ.» ως τούτο έτροποποιήθη και συνεπληρώθη υπό του άρθρου 5 του Ν.Δ. 3913)1958 «περί τροποποιήσεως των περι όριου ήλικίας διατάξεων των υπαλλήλων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως συνταξιοδοτικών τινων διατάξεων και άλλων τινων διατάξεων» όριζομένων και ή εις δήμον ή κοινότητα ή δημοτικόν ή κοινοτικόν έδρυμα παρασχεθεΐσα έμισσος τακτική υπηρέσία. Προσμεμένου δέ περι των εις το Τ.Α.Δ.Κ.Υ. μεταταγέντων, κατά τας διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. Δ. 3894) 1958 «περί οργανώσεως της υπηρέσιος του Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων κλπ.» δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων, προσμετρείται άπασα ή προγενεστέρα τακτική δημοσία πολιτική υπηρέσία τούτων.

Άρθρον 3.

Η άληθής έγκνοια της διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 126 του Νόμου 1726)51 «περί κώδικος καταστάσεως των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων», προστεθείσης εις τούτο δια του άρθρου 2 του Ν. Δ. 3913)1958, είναι ότι, ό κατ' εφαρμογήν της ρηθείσης διατάξεως διατηρούμενος εν υπηρέσιā και έξερχόμενος ταύτης, λόγω καταργήσεως θέσεως ή παραιτήσεως του από του δικαιώματος της περαιτέρω παραμονής εν τῇ υπηρέσιā, πρό της συμπληρώσεως του 65ου έτους της ήλικίας του ή 38ετούς πραγματικής συνταξίμου υπηρέσιος, λογίζεται έξελθών της υπηρέσιος λόγω όριου ήλικίας.

Άρθρον 4.

Η υπό της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 3913) 1958 άντικατάστασις της παρ. 1 του άρθρου 4 του Νόμου 1974)1952 λογίζεται γενομένη, άφ' ής ή τελευταία αύτη ισχυσεν.

Άρθρον 5.

Η δια της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν.Δ. 3896) 1958 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περι συντάξεως των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων διατά-

ξερων» προστεθείσα εις τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 1974)1952 παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 3 ἰσχύει, ἀφ' ἧς ἰσχυρεῖ ὁ Νόμος 1974)1952.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Νομοθ. Δ)τος 3896)1958 προβλεπομένη προθεσμία ὑπόβολης αἰτήσεων τῶν ἐπὶ θητεία κατῶν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων, περὶ ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Α. Ν. 796)1948 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων» κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. 1266)1949 «περὶ κυρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 796)1948 καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων» παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1962.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Νόμου 1974)1952, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Νομοθ. Δ)τος 3896)1958 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχυρεῖ ὁ Νόμος 1974)1952, ὡς ἐξῆς :

(στ') Πᾶσα προγενεστέρᾳ δημοσίᾳ πολιτικῇ ὑπηρεσίᾳ τακτικῇ ἢ ἔκτακτος παρασχεθεῖσα ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαίᾳ ἢ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δέκα ἐτῶν κατ' ἄνωγτον ὅριον, ἐφ' ὅσον βεβαιούται ὅτι αὕτη δὲν προσμετρήθη πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἐκ τοῦ δημοσίου ἢ ἐξ ἄλλου Ταμείου.

Ἡ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρεσία δέον νὰ διηνάθῃ ἐν συνεχείᾳ καὶ νὰ εἶναι ἐξαρκήνουν τοῦλάχιστον διαρκείας, νὰ παρεσχέθῃ δὲ ὑπὸ προσωπικοῦ συνδεθέντος πρὸς τὸ δημόσιον διὰ σχέσεως δημοσίου δικαίου».

2. Ἡ δ' περίπτωση τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Νόμου 1974)1952, προστεθείσα διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3913)1958, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρεῖ, ὡς ἐξῆς :

(δ') Ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαίᾳ ἢ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει προϋπηρεσίας εἰς Νομικὰ Πρόσωπα καὶ Ὁργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου, Ἰδρύματα καὶ Ὁργανώσεις Διεθνέως καὶ Ἀλλοδαπὰ Ἰδρύματα, ἐφ' ὅσον ἀνέλθῃ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ Ὁργανισμὸς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ Ἰδρυμα τοῦτου τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῶν διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν των».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 3896)1958 ἰσχύουν ἀφ' ἧς τὸ Ν. Δ. 1827)1942 «περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 8.

Ἡ ὁπωσδήποτε εἰς τοὺς ὁργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Δωδεκανήσου παρασχεθεῖσα ὑπηρεσία ὑπαλλήλων ἀπὸ τῆς προσλήψεως των μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1947, προτεραιότης τῆς προσαρχήσεως τῆς Δωδεκανήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα, λογίζεται, ὡς ἔκτακτος δημοτικῇ ἢ κοινοτικῇ ὑπηρεσίᾳ διὰ πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 3896)1958 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς αὕτη ἰσχυρεῖ, ὡς ἀκολουθῶς :

(3. Ἡ ἀπονειομένη εἰς τοὺς κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους ἢ οἰκογενεῖς αὐτῶν μηνιαία σύνταξις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάττω τῶν δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125)).

Ἄρθρον 10.

Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀπομακρυνθέντων τῆς ὑπηρεσίας, λόγω καταργήσεως θέσεως πρὸ τοῦ νόμου 1974)1952, κρίνεται, αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, κατὰ τὰς πρὸ τοῦ νόμου τοῦτου διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἡ περὶ ἀπολύσεως ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ ὁργάνου ἐξεδεδόθη πρὸ τοῦ ἀνωτέρου νόμου, ἐδημοσιεύθη ὁμως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦτου.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ν.δ. 3913)1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

Τακτικοὶ ὑπάλληλοι ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπομακρυνόμενοι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν δι' οἰονδήποτε λόγον, πλην παραιτήσεως ἢ πειθαρχικοῦ παραπτώματος καὶ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Ν. 2262)1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1726)1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» ἢ βοηθήματος κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. 1974)1952 δικαιούνται χρηματικοῦ βοηθήματος, ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου πραραχτικῆς ὑπηρεσίας τούτων, τῆς διανομοῦσεως εἰς τοὺς ἀνωτέρω ὁργανισμοὺς, καταβλητέου ἐκ τοῦ ὁργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, παρ' ᾧ οὗτοι ὑπερέχον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀπολειομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς καταβολῆς ἀποδοχῶν τριμήνου.

Ἄρθρον 12.

1. Ληξιαρχικαὶ πράξεις γεννήσεως (νοφούς) ὑπαλλήλων ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως γεννηθέντων ἐν χώρας ὑπὸ Τουρκικὴν καθεστώς, ἀποδεικνύουν τὴν ἡλικίαν τῶν ὑπαλλήλων τούτων κατὰ τὸν νόμον 1726)1951, ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδεδόθησαν κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ Ὁθωμανικοῦ νόμου, ὑπάρχον δὲ ἡ ἡμελὸν ἐκδοθῇ περὶ τοῦ κύρους τούτων γνωμοδοτήσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

2. Ἐπανεξέτασις τῆς ἐν τῷ μητρώῳ ἀρρένων ἀναγραφόμενης ἡλικίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἐφ' ἀπαξ, τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ προσώπων ὑπερβάντων τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὅτινα κατ' ὃν χρόνον κατηρτίζοντο τὰ ἐν ἰσχύι μητρώα, εἰς ᾗ φέρονται ἐγγεγραμμένα, διέμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἀνεχώρησαν δι' αὐτὸ μεταγενεστέρως καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ὡς ἀπόδημοι ἐπὶ 20ετίαν τοῦλάχιστον, δὲν ὑφίστανται δὲ ληξιαρχικὰ στοιχεῖα, ἀρχήθεν συντεταγμένα, ἀποδεικνύοντα τὴν χρονολογίαν γεννήσεως των, οὐδὲ καθωρίσθη ἡ ἡλικία των ἐπὶ τῇ αὐτοπροσώπῳ ἐμφανίσει των ἐνώπιον τῶν νόμῳ τεταγμένων ἀρμοδίων ὁργάνων.

Ἡ αἴτησις υποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην, ὅστις διατάσσει τὴν ἐξακριβωσιν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προϋποθέσεων, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπικαλουμένης ὡς ἀληθοῦς ἡλικίας του, ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου ἢ καὶ μαρτύρων, συντασσάμενης πορισματικῆς ἐκθέσεως.

Ἡ διόρθωσις τῆς ἡλικίας διατάσσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐσωτερικῶν Υπουργῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν παράγρ. 2 στοιχείων, ἐκτιμωμένων ἐλευθέρως καὶ μετὰ τὴν γνώμην τῆς οἰκείας δευτεροβάθμιας ἐπιτροπῆς μητρώων ἀρρένων ἢ τοῦ οἰκείου προέξοντος, προκειμένου περὶ προσώπων διαμενόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐκφερομένην εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπὶ τῇ αὐτοπροσώπῳ ἐμφανίσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους διορθουμένη ἡλικία δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν προκειμένου διορισμοῦ εἰς δημοσίους θέσεις ἢ τοιαύτας νομικῶν προσώπων ἢ ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων ἀναγραφέντων εἰς τὴν ὑπηρετικὴν κατάστασιν τῶν ὑπηρετούντων ἢ διοριζομένων εἰς τοιαύτας θέσεις.

Ἄρθρον 13.

Τακτικὸς ὑπάλληλος Ὁργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δι' ὃν ἐξεδεδόθη πράξις τῆς διοικήσεως τοῦ οἰκείου ὁργανισμοῦ περὶ ἐντάξεώς του εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1726)1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων» ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, πλην λόγῳ θανάτου τοῦτου μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως, δὲν ἐξεδεδόθη ἐγκριτικὴ ταύτης ἀπόφασις τοῦ οἰκείου νομάρχου, λογίζεται καὶ ἄνευ ταύτης ἐνταχθεῖς εἰς τὰς ἐνταξίας διατάξεις. Ὡς χρονολογία ἐντάξεώς του λογίζεται ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του.

"Αρθρον 14.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως τῶν ἤδη ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

"Αρθρον 15.

1. Τὰ δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον ἐδάφια τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 3896)1958 ἀντικαθίστανται, ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ ἀρθρον τοῦτο, ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνηργεῦντο κρατήσεις λόγῳ συντάξεως ὑπὲρ Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ, αὗται ἀποδίδονται εἰς τὸν νέον ἀσφαλιστικὸν φορέα τοῦ ὑπαλλήλου».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 91)1943 «περὶ κωδικοποιήσεως πασῶν τῶν περὶ χορηγίας εἰς διατελέσαντας δημάρχους ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν» προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίπτωσης ὑπὸ στοιχείον γ' ἔχουσα οὕτω:

«γ') Ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς Δημοτικοῦ Συμβούλου ἀναπληρωτοῦ εἰς κενὴν θέσιν Δημάρχου, ἐφ' ὅσον αὕτη εἴναι τοῦλάχιστον ἐτήσια καὶ συνεχής».

3. Ὁ Λογαριασμὸς συντάξεων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἐνισχύεται δι' ὑποχρεωτικῆς ἐτήσιας εισφορᾶς 20% ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος τακτικῶν ἐσόδων τῶν κοινοτήτων.

Ἐν Κερκύρῃ τῇ 4 Αὐγούστου 1962

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

**Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΤΡΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Ζ. ΖΗ-
ΣΑΚΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ,
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΤΤΟΣ,
ΣΤ. ΚΟΥΝΑΟΥΤΡΟΣ, Α. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΔΙΑΛΟΤ-
ΡΟΣ, Π. ΣΤΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Περὶ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Τραπεζῶν Ἑμπορικῇ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῇ καὶ Λαϊκῇ Τράπεζα Ἑλλάδος ἐν σχέσει μὲ τὴν Ἱδρυσιν Ναυπηγείων ἐν Ἑλλάδι.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8ῃ τοῦ μηνός Αὐγούστου τοῦ 1962 ἔτους μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ «Ἑλληνικοῦ Δημοσίου», καλουμένου κατωτέρω «Δημόσιον», ἐκπροσωπούμενου ἐν προκειμένῳ δυνάμει τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Νόμου 4171)1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων πρὸς υποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας» ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ κ. Π. Παπαληγόρου, Οἰκονομικῶν κ. Σπ. Θεοτόκη καὶ Βιομηχανίας κ. Ζ. Ζησάκη, ἀπάντων κατοίκων Ἀθηνῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Τραπεζῶν «Ἑμπορικῇ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» καὶ «Ἰονικῇ καὶ Λαϊκῇ Τράπεζα Ἑλλάδος Α.Ε.», ἀναφερομένων τοῦ λοιποῦ καὶ Τράπεζαι καὶ ἐκπροσωπούμενων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῶν Καθηγητῆ τοῦ κ. Στρατῆ Γ. Ἀνδρεάδη, νομίμως ἐξουσιοδοτουμένου, συμφωνήθησαν καὶ ἐγένοντο ἀμοιβαίως ἀποδεκτὰ τὰ ἀκόλουθα:

"Αρθρον 1.

Οἱ Ὑπουργοὶ Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1962 αἰτησιν τῶν «Τραπεζῶν» περὶ πραγματοποιήσεως ἐν Ἑλλάδι παραγωγικῆς ἐπενδύσεως συνολικῆς ἀξίας δολλαρίων Η.Π.Α. 8.000.000 περίπου, πλὴν τοῦ εἰς μετρητὰ κεφαλαίου κινήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τὴν Ἱδρυσιν καὶ λειτουργίαν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίου κατασκευῶν καὶ ἐπισκευῶν πλοίων, σκαφῶν καὶ πλωτῶν μέσων.

β) Τὴν ἀπὸ 16 Μαΐου 1962 σύμφωνον διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς παρούσης συμβάσεως γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν. 4171)1961 καὶ

γ) Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 1 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Ν. 4171)1961, διαπιστοῦσιν, ὅτι ἡ ὡς ἄνω παραγωγικὴ ἐπένδυσις, ὑπερβαίνουσα ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου τὸ πᾶν τῶν δραχμῶν 180.000.000 πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Νόμου 4171)1961 καὶ συνεπῶς ἐπ' αὐτῆς θὰ ἐφαρμόζωνται ἅπασαι αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου τούτου, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης.

"Αρθρον 2.

1. Αἱ «Τράπεζαι» ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1962 Β. Δ. περὶ εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 2687)1953 ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν «Ἑμπορικῇ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» καὶ «Ἰονικῇ καὶ Λαϊκῇ Τράπεζα Ἑλλάδος Α.Ε.» συστήσουν ἐν Ἑλλάδι μόναι αὐταὶ ἢ μεθ' οἰωνδήποτε ἄλλων προσώπων ἀνώνυμον ἐταιρείαν μὲ μεταχικὸν κεφάλαιον δραχμῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων ἢ δολλαρίων Η.Π.Α., ὅθι ἐκατομμυρίων, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μεταβιβάσουν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς παρούσης ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

2. Ὅπου ἐν τοῖς ἐπομένοις γίνεται λόγος περὶ «Τραπεζῶν» νοεῖται ἡ νέα ἱδρυθησομένη ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἐταιρεία ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν μεταβιβάσεως τῶν ἐκ τῆς παρούσης ἀπορρέοντων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

3. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἱδρύσουν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον σκοπὸν θὰ ἔχῃ τὴν κατασκευὴν (ναυπήγησιν) πλοίων, σκαφῶν καὶ πλωτῶν μέσων παντὸς εἶδους, ἱκανότητος φορτίου μέχρι 50.000 τόννων D.W. μεθ' ὧν ἐν γένει τῶν ἐξαρτημάτων καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτῶν, καὶ τὴν ἐκτελέσιν ἐπισκευῶν πλοίων, σκαφῶν καὶ πλωτῶν μέσων ἐν γένει, εἴτε ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, εἴτε ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4. Τὸ ὡς ἄνω ἐργοστάσιον θὰ ἔχῃ ὑποχρεωτικῶς τὴν δυνατότητα ἐκτελέσεως διὰ καταλλήλων καὶ συγχρόνων μέσων καὶ μεθόδων τῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν ἐπιθεωρητέων, ἐπισκευῶν, μετασκευῶν καὶ συμπληρώσεων εἰς τὰ ὕψηλα καὶ τὴν μεταλλικὴν ἐν γένει τοῦ σκάφους κατασκευὴν, εἰς τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς λείψαντας, εἰς τὰ βοηθητικὰ μηχανήματα, τὴν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν ξυλίνην κατασκευὴν καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς ἐγκαταστάσεις ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων παντὸς τύπου, ὡς καὶ ἐπὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων ἐν γένει.

5. Ἐφ' ὅσον τὸ ἐργοστάσιον λειτουργεῖ ἐντὸς περιοχῆς, ἡ ὁποία ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ὡς ἀποτελούσα ἐλευθέρων τελωνειακῶν συγκρότημα ναυπηγήσεως καὶ ἐπισκευῆς πλοίων, τότε ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ὡς ἄνω ἐργοστασίου θὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐκτὸς τοῦ κυρίου αὐτοῦ σκοποῦ, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ἐργασιῶν οἰασδήποτε φύσεως ἄνευ περιορισμοῦ τινός, οἷον διαλύσεως πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου, διαλύσεως μηχανικῶν μονάδων, κατασκευῆς, ἐπισκευῆς καὶ συναρμολογήσεως μηχανῶν, λειψάνων καὶ μεταλλικῶν κατασκευῶν παντὸς εἶδους, ὡς καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν. Τὰ οὕτως ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἐλευθέρου τελωνειακοῦ συγκροτήματος ναυπηγήσεως καὶ ἐπισκευῆς πλοίων παραγόμενα:

μικρα προϊόντα, εισαγόμενα εις την Ἑλληνικὴν ἀγοράν, θὰ ἐξομοιώνται πάντοτε πρὸς προϊόντα εισαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ θὰ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

6. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς ὥς ἄνω ἐπενδύσεως θ' ἀνέλθῃ περίπου εἰς τὸ πᾶσιν τῶν δολλαρίων Η. Π. Α. 8.000.000 ἢ τὸ εἰς δραχμὰς ἰσάξιον αὐτῶν (τοῦ δολλαρίου ὑπολογιζομένου βάσει τῆς τιμῆς αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον πραγματοποιήσεως ἐκάστης δαπάνης), πλὴν τοῦ εἰς μετρητὰ κεφαλαίου κινήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἐργοστάσιον θὰ ἰδρυθῇ ἐνιαῖον ἢ κατὰ χωριστὰ τμήματα εἰς τὴν περιοχὴν Ἑλευσίνος ἢ εἰς οἵανδήποτε ἐπαρχιακὴν περιοχὴν, καὶ εἰς χώρους ὑπὸ τῶν «Τραπεζῶν» ἐπιλεγχομένων καὶ λεπτομερῶς καθορισθησόμενους διὰ δηλώσεως τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ.

2. Τὸ «Δημόσιον» δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4171) 1961 βάζει τῶν κειμένων διατάξεων, ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν, ὅπως ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν «Τραπεζῶν», ὑποβάλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἐνέργειας, ἵνα λόγῳ δημοσίας ὠφελείας πρὸς ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς προμνησθείσης σοδαρᾶς καὶ ἀξιολόγου βιομηχανίας τῶν Τραπεζῶν καὶ πάντως τηρουμένων τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων α) ἀπαλλοτριωθῶσιν ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δαπάναις αὐτῶν πάντα τὰ πρὸς τὸν ὥς ἄνω σκοπὸν ἀναγκαιοῦντα γήπεδα καὶ ἀσκευαίς ἐν γένει ἐκτάσεις, ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς Δήμους, Κοινότητες ἢ ἄλλα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἢ ἐπιβληθῶσιν ἐπ' αὐτῶν πραγματικαὶ δουλείαι, καὶ β) ἀπαλλοτριωθῶσιν ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τῶν συμβαλλομένων Τραπεζῶν καὶ δαπάναις αὐτῶν αἱ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀναγκαιοῦσαι κεκαλυμμέναι ἐκτάσεις ἢ γήπεδα ἐν γένει, ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς Δήμους, Κοινότητας ἢ ἄλλα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸν συνόλου τῆς ἀπαλλοτριωτέας ἐκτάσεως, ἀνεξαρτήτως ἰδιοκτησιῶν, τυχὸν ὑπαρχουσῶν φυτειῶν ἢ πάσης φύσεως κατασκευασμάτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τριπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου τῆς ἐκτάσεως ταύτης.

3. Ἐὰν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἐπιλεγχομένων διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἐργοστασίου χώρων ὑπάρχουν γήπεδα τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, τὸ Δημόσιον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4171) 1961 ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν, ὅπως βάζει τῶν κειμένων διατάξεων περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ συμφώνως πρὸς αὐτάς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν Τραπεζῶν, ὑποβάλλομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας ἐνέργειας, ἵνα ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας πωληθῶσιν τὰ ἐν λόγῳ γήπεδα τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων εἰς τὰς Τραπεζὰς κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀντὶ δικαίου καὶ εὐλόγου ἐν ὅψει τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ τιμήματος, καταβλητέου ἐξ ὅσων κληροῦ τοῖς μετρητοῖς κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου.

Τυχὸν διαφωνία τῶν μερῶν ὥς πρὸς τὸ πᾶσιν τοῦ καταβλητέου τιμήματος αἴρεται διὰ διαιτησίας κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

4. Ἄμα τῇ ἐπιλογῇ τοῦ τόπου ἰδρύσεως τοῦ Ἐργοστασίου, τὸ Δημόσιον υποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς σχετικῆς δηλώσεως ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ προσέλθῃ εἰς τὴν ἐκδόσιν τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4171) 1961 προβλεπομένης κοινῆς Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως καὶ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ἀναλόγῳ πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἐκτάσεως τοῦ προκειμένου αἰγριαλοῦ καὶ τῆς θαλασσίας περιοχῆς.

Διὰ τὴν ὥς ἄνω παραχώρησιν κατὰ τὰ πρῶτα 15 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως οὐδὲν θὰ ὑφίσταται ἀντάλλαγμα, ἀπὸ δὲ τοῦ 16ου ἔτους (ἀπὸ

τῆς ἐνάρξεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως) θὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον ἀντάλλαγμα, τὸ ὅποιον θέλει καθορισθῇ ἀπὸ συμφώνου ὑπὸ τῶν δύο συμβαλλομένων μερῶν ἐντὸς τοῦ τελευταίου πρὸ τῆς λήξεως τῆς προμνησθείσης δεκαπενταετίας ἐξαμήνου.

Τυχὸν διαφωνία τῶν μερῶν ὥς πρὸς τὸ καταβλητέον ὥς ἄνω ἀντάλλαγμα αἴρεται διὰ διαιτησίας κατὰ τὸ ἄρθρον 10.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἐργοστάσιον πρέπει νὰ ἔχῃ ἀποπερατωθῇ καὶ νὰ εἶναι ἕτοιμον πρὸς λειτουργίαν ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1962 Β.Δ. περὶ εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δυνάμει τοῦ Ν. Α. 2687) 53 ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν «Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος» καὶ «Ἰονικὴ καὶ Ἀαϊκὴ Τράπεζα Ἑλλάδος» Α.Ε.

Ἡ ὥς ἄνω προθεσμία δύναται νὰ παρατείνεται διὰ δεδικοιολογημένην αἰτίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ.

Ὡς ἀποπεράτωσις τοῦ Ἐργοστασίου νοεῖται ἡ κατασκευὴ Ἐργοστασίου δυνάμενος νὰ ἐκπληροῖ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 4 τῆς παρούσης συμβάσεως καθοριζομένους σκοπούς.

2. Αἱ Τράπεζαι δικαιοῦνται καὶ πρὸ τῆς ἀποπεράτωσεως τοῦ Ἐργοστασίου νὰ χρησιμοποιῶσιν αὐτὸ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπισκευῶν ἢ ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασιῶν, ἐφ' ὅσον ἐτηρηθῶσιν διὰ τὸ τμήμα τοῦτο αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, παρασχεθῇ δὲ πρὸς τοῦτο σχετικὴ ὥδεια τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 5.

1. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἐργοστασίου αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται ὅπως γνωστοποιήσων ταῦτα δι' ἀναγραφὰς τῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, ὥς ἐκπροσωποῦντα τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, τὸ ὅποιον διὰ τῶν ἀρμοδίων ὁργάνων τοῦ θὰ προβῇ εἰς ἔλεγχον πρὸς διαπίστωσιν τῆς συμμορφώσεως τῶν Τραπεζῶν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

2. Ὡσαύτως τὸ Δημόσιον θὰ προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δαπανῶν ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τῆς προελεύσεως τῶν χρησιμοποιηθέντων κεφαλαίων δι' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ ὥς Προέδρου, ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῶν Τραπεζῶν.

Ἐὰν τὸ Δημόσιον ἢ αἱ Τράπεζαι, εἰδοποιούμενοι δὲν διορίσουν ἐντὸς 30 ἡμερῶν τὸν ἐκπρόσωπόν των, τοῦτον θὰ διορίξῃ ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὕψους τῶν δαπανῶν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τῶν Τραπεζῶν καὶ τὰ ἐπίσημα ἐιδικὰ αὐτῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τιμὰς τὰς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἰσχύουσας κατὰ κατηγορίας ἐργασιῶν καὶ προκυπτούσας ἐξ ἐπίσημων στοιχείων ἢ τὰς διεθνεῖς τιμὰς, προκειμένου περὶ εἰδῶν εἰσαγόμενων ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ.

Ἀνεκταὶ διαφοραὶ ἀπὸ τῶν τιμῶν τούτων δέον νὰ λυμῶνται ὑπ' ὄψιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς καλῆς πίστεως.

Ὁ ὥς ἄνω ἔλεγχος δὲν θὰ παρεκκλῇ τὴν ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ Δημόσιον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4171) 1961 βάζει τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν. Α. 2687) 53 περὶ τρόπου συστάσεως Ἑλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων ναυπηγήσεως καὶ ἐπισκευῆς πλοίων ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν, ὅπως συμφώνως πρὸς αὐτάς ἐπὶ τῇ προηγουμένη αἰτήσῃ τῶν Τραπεζῶν προβῇ εἰς τὴν ἐκδόσιν

Β. Δ., καθορίζοντας την περιοχή του Έργουστασίου είτε ολόκληρον είτε καθ' όρισμένον αὐτῆς τμήμα, ὡς ἀποτελοῦσαν Ἐλεύθερον Τελωνειακὸν Συγκροτήμα Ναυπηγήσεως καὶ Ἐπισκευῆς πλοίων, ἀπολαμβάνον τῶν προνομίων καὶ ἀπαλλαγῶν τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 2563/1953, ὡς καὶ τῶν ἐκπτώσεων ἰσχυροῦσθαι ἐνδεστέρας σχετικῶν διατάξεων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐργουστασίου καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἀρχίσῃ ἡ παραγωγικὴ θραῖς τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν ἐπένδυσιν, περὶ ἧς ἡ παρούσα σύμβασις:

Α) Ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 2 (παρ. 10 καὶ 11) τοῦ Ν. 4171/1961, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁρίζεται ἐν αὐταῖς.

Β) Παγιοποιεῖται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θ' ἀρχίσῃ ἡ παραγωγικὴ θραῖς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 7 παρ. 3 τοῦ Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας».

Γ) Παγιοποιεῖται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δέκα πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θ' ἀρχίσῃ ἡ παραγωγικὴ θραῖς τῆς ἐπιχειρήσεως.

α) Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 (παρ. 12), 3 (παρ. 1), 7 (παρ. 1, 2, 4 καὶ 5) καὶ 8 τοῦ Ν. 4171/1961.

β) Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 2176/1952 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας», ὡς αὐτὰ τροποποιηθεῖσαι καὶ συμπληρωθεῖσαι ἰσχύουν σήμερον, ἐφ' ὅσον τὸ ἔργουστασίον τῶν Τραπεζῶν ἤθελον ἰδρυθῇ εἰς ἐπαρχίαν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. 2176/1952.

γ) Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 26 παρ. 1στ' τοῦ Β.Δ. τῆς 25/30 Ἰουλίου 1920 «περὶ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ Τελων. Δασμολογίου», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 3092/1954 καὶ

δ) Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 5 περ. 3' τοῦ Νόμου ΓΦΕ) 1909 «περὶ φαικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν».

Δ) Παγιοποιεῖται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δέκα πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θ' ἀρχίσῃ ἡ παραγωγικὴ θραῖς τῆς ἐπιχειρήσεως, προκειμένου περὶ ἐργασιῶν, διεξαγομένων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς Ἐλευθέρου Τελωνειακοῦ Συγκροτήματος Ναυπηγήσεως καὶ Ἐπισκευῆς Πλοίων:

α) Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Ν. 4171/1961 καὶ

β) Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 2861/1954 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων προϊόντων» ὡς αὐτὰ τροποποιηθεῖσαι καὶ συμπληρωθεῖσαι ἰσχύουν σήμερον.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἔργουστασίου τῶν Τραπεζῶν τὸ Δημόσιον ἤθελε παραχωρήσει εἰς ἄλλην ὁμοίαν ἐπιχείρησιν οἰαδήποτε πλεονεκτήματα, εὐεργετήματα, εὐχερείας κλπ., τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν χορηγηθῇ εἰς τὰς Τραπεζάς, τότε αὐτομάτως τὰ εὐεργετήματα, πλεονεκτήματα καὶ αἱ εὐχερείαι αὐτὰ ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Τραπεζῶν.

3. Διὰ τὴν ἐπένδυσιν, περὶ ἧς ἡ παρούσα Σύμβασις ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1962 Β.Δ. δάσει τοῦ Ν.Δ. 2687/1953 ἡ ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν εἰσαγωγή ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφαλαίων μέχρι ποσῶν δολλ. 8.000.000 διὰ δανεισμοῦ.

Αἱ διατάξεις τοῦ Β.Δ. τούτου θὰ ἰσχύουν παραλλήλως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

4. Εἰς δὲ περιπτώσεις αἱ διατάξεις τοῦ προκηρυσθέντος Β.Δ. τῆς 23 Ἰουλίου 1962 ἡ ἄλλαι διατάξεις ἐκάστοτε ἰσχύουσιν ἐπὶ θεμάτων ρυθμιζομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, δημοιουργοῦν διὰ τὰς Τραπεζάς καθ' ὅσον εἰσπράττονται ἀπὸ τῶν καθ' ὅσον τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ ἰσχύουσιν δι' αὐτάς αἱ εὐνοϊκώτεραι αὐταῖς διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἁρθροῦ 4 παρ. 1 πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως ὁριζόμεναι προθεσμίαι, ἐὰν παρεμβληθῇ γεγονὸς ἀνωτέρας βίας, τυχαῖον ἢ ἀπροβλέπτου τεχνικῆς δυσχερείας ἢ ἄλλο, μὴ δυνάμενον ν' ἀποδοθῇ εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ καθ' οὗ ἡ προθεσμία, παρατείνονται διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ γεγονότος τούτου πλέον τὸ ἥμισυ ταύτης.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἡ ἐπένδυσιν, περὶ ἧς ἡ παρούσα, ἤθελον ὑπολειφθῇ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρ. 5 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. 4171/61 τοῦ ποσῶν τῶν δρχ. 90.000.000, αὕτη παύει νὰ ὑπάρξει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου, αἱ δὲ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν παντὸς φόρου, τέλους, δασμοῦ, εἰσφορᾶς κλπ., τοῦ ὁποίου ἀπηλλάγησαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 4171/1961.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐν περιπτώσει πραγματοποιήσεως ἐπενδύσεως διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ ἐν ἁρθρῳ 2 καθοριζομένου.

Ἐπὶ πλέον ἡ τυχὸν χρησιμοποίησις τῶν ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4171/1961 ἀτελῶς εἰσυχρησμένων εἰδῶν διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ δι' ὃν προορίζονται δυνάμει τῆς παρούσης, συνιστᾷ λαθρεμπορίαν, διωκομένην κατὰ τὰς περὶ αὐτῆς κατεστάσεις διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθησαν προηγουμένως οἱ καθ' ὅσον νομισμένοι δασμοί.

Ἄρθρον 10.

1. Διαφοραὶ ἀνακύπτουσαι μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων καὶ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἐρμηνείαν ἢ εἰς ἐνδεχόμενα κενὰ τῆς παρούσης συμβάσεως λύονται ἀποκλειστικῶς διὰ διαιτησίας ὑπὸ τριῶν διαιτητῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν.

2. Ὁ αἰτῶν τὴν διαιτησίαν δι' ἐγγράφου, ἀπευθυνόμενος καὶ κοινοποιούμενος πρὸς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων, καθορίζει ἐπακριβῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ διορίζει τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ, προσκαλὼν τὸν ἕτερον συμβαλλόμενον, ὅπως προῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διαιτητοῦ του.

Ὁ πρὸς ὃν ἡ ἄνω πρόσκλησις συμβαλλόμενος ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δι' ἐγγράφου, ἀπευθυνόμενου καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν αἰτούντα τὴν διαιτησίαν, διορίσῃ τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ.

Παραλειπούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης τὸν δευτέρον διαιτητὴν διορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν διαιτησίαν.

3. Οἱ διορισθέντες διαιτηταὶ ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ τοῦ δευτέρου διαιτητοῦ ἐκλέξουν κοινὴν συμφωνίᾳ τὸν τρίτον διαιτητὴν, ὁ ὅποιος θὰ εἴηαι καὶ Πρόεδρος τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Μὴ συμφωνούντων τῶν διαιτητῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τρίτου διαιτητοῦ ἡ παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας πρὸς ἐκλογὴν αὐτοῦ, τρίτος διαιτητὴς θὰ εἴηαι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐν ἀρνήσει ἢ καλύματι τούτου ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

4. Οἱ διαιτηταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόζον τὰς ἰσχυούσας διαδικαστικὰς καὶ οὐσιαστικὰς δικαίους διατάξεις, ὅρκοι αὐτοὶ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν, ἰδίᾳ δικαιούνται νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν των ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον, νὰ ἐξετάζον μάρτυρας, οἰκονομικοὺς καὶ ἄν εἴηαι τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, νὰ ἐνεργοῦν αὐτοψίαν, νὰ διατάσσον πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐν γένει πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ τὴν διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Οἱ διαιτηταὶ ἀποφασίζουν κατὰ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης, τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς πίστωσης, ὡς καὶ τὰ συνδεδειγμένα καὶ χρηστὰ ἤθη.

5. Οι τρεῖς διατιθέται ἐξαίρετονται, ἐὰν ἔχουν οἰονδήποτε συμφέρον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῶν διαφοράν. Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφασίζουσιν οἱ ἴδιοι οἱ διατιθέται.

6. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ κωλύματος τινὸς τῶν διατιθετῶν, ὅπως ἀποδεχθῇ ἢ ἐξακολουθήσῃ τὴν διατιθησάν, ἢ ἐν περιπτώσει ἐξαίρεσεως αὐτοῦ ἀντικαθίσταται οὗτος, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ διατιθετοῦ ὁρισθέντος ὑπὸ τινος μέρους, ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐγνωστοποιήθῃ εἰς αὐτὸ ἢ ἀρνήσῃς ἢ τὸ κώλυμα ἢ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ διατιθετοῦ, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, οὗτος διορίζεται τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐτέρου μέρους ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ τοῦ τρίτου διατιθετοῦ, οὗτος ἀντικαθίσταται, ἐφαρμοζόμενον τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῆς προθεσμίας τῶν δέκα ἡμερῶν ἀρχαμένης, ἀφ' ἧς γνωστοποιήθῃ εἰς τοὺς διατιθετὰς ἢ ἀρνήσῃς ἢ τὸ κώλυμα ἢ ἡ ἐξαίρεσις.

7. Οἱ διατιθέται ὀφείλουσιν νὰ ἐκδώσουν τὴν ἀπόφασιν των ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὁρισθείσης δικασίμου. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ εἴτε ὑπὸ τῶν διατιθετῶν εἴτε δι' ἐγγράφου συμφωνίας τῶν μερῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 6 ἡ προθεσμία πρὸς ἐκδοσιν τῆς διατιθησῆς ἀποφάσεως διακόπτεται καὶ ἀρχεται ἐκ νέου ἀπὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ κωλυμένου ἢ ἀρνούμενου ἢ ἐξακουμένου.

8. Οἱ διατιθέται ἀποφασίζουσιν κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Τὴν διατιθησάν ἀπόφασιν ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

9. Οἱ διατιθέται διὰ τῆς ἀποφάσεώς των κατὰ τὴν κρίσιν των ὀρίζουσιν τὰ ἐξόδα τῆς διατιθησῆς καὶ τὴν ἀποζημίωσίν των, ὡς καὶ τὸν ὑπόχρεον πρὸς καταβολὴν αὐτῶν, δύνασθαι δὲ νὰ διατάξουν καὶ τὸν ἐπιμερισμὸν των.

10. Ἡ διατιθησῆς ἀπόφασις εἶναι ὁριστική, τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος καὶ ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστέον, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς περιγραφῆς τύπου ἐκτελέσεως ἢ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, δὲν ὑπόκειται εἰς τακτικὸν ἢ ἐκτεκτικὸν ἐνδίκον μέσον καὶ δὲν χωρεῖ κατ' αὐτῆς ἀγωγή ἀκυρώσεως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἢ ἀνακατῆ.

Ἄρθρον 11.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως μόνον διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων δύνασθαι νὰ καταργηθῶσιν ἢ τροποποιηθῶσιν, πᾶσα δὲ ἀντίθετος πρὸς αὐτὰς διάταξις τῆς νομοθεσίας δὲν ἐφαρμόζεται.

Διὰ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ προηγηθεῖσαι διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ μόνον αἱ διατάξεις αὐτῆς.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀρχεσθαι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Δημόσιον
Υπουργὸς Συντονισμοῦ
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ
Υπουργὸς Οἰκονομικῶν
ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ
Υπουργὸς Βιομηχανίας
Ζ. ΖΗΣΑΚΗΣ

Διὰ τὰς Τραπεζὰς
ΣΤΡ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(3)

Περὶ καθορισμοῦ εὐνοϊκῶν ἐπιτοκίων καὶ πιστωτικῶν διευκολύνσεων διὰ τὰς Ἐξαγωγικὰς Μεταλλευτικὰς, Μεταλλουργικὰς καὶ Λατομικὰς Ἐπιχειρήσεις.

(Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1246) 7.7.1962 Συνεδριάσεως Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀναφερομένη εἰς τὸ ἐδάφ. γ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ Κεφαλαίου Γ' τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀπερί

καθορισμοῦ εὐνοϊκῶν ἐπιτοκίων καὶ πιστωτικῶν διευκολύνσεων πρὸς ἐξαγωγικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1236) 21.3.62 Συνεδριάσιν της — θέμα 2ον — δι' οὗ ἐπεφυλάχθη ὅπως ἐν καιρῷ ἐκδόθῃ εἰδικὴν ἀπόφασιν σχετικὴν μὲ τὰς Μεταλλευτικὰς, Μεταλλουργικὰς καὶ Λατομικὰς Ἐπιχειρήσεις, ἐπιληφθεῖσα δὲ τοῦ θέματος τούτου, ἀπεφάνισε τ' ἀκόλουθα :

Ι. Μεταλλουργικαὶ καὶ Λατομικαὶ Ἐπιχειρήσεις.

Ἐπεκτείνονται αἱ διατάξεις τῶν ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς :

α') Περὶ χορηγήσεως ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν δανείων Μέσης καὶ Μακρᾶς προθεσμίας διὰ παγίας ἐγκαταστάσεις καὶ μόνιμα κεφάλαια κινήσεως (Συνεδρ. 1236) 21.3.62 — θέμα 1ον) καὶ

β') περὶ καθορισμοῦ εὐνοϊκῶν ἐπιτοκίων καὶ πιστωτικῶν διευκολύνσεων πρὸς ἐξαγωγικὰς ἐπιχειρήσεις (Συνεδρ. 1236) 21.3.62 — θέμα 2ον) καὶ εἰς τὰς Μεταλλουργικὰς καὶ Λατομικὰς Ἐπιχειρήσεις, αἵτινες εἶχον ἐξαίρεθῇ, κατὰ τὴν λήψιν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, τῶν δι' αὐτῶν καθορισθεισῶν εὐνοϊκῶν μεταχειρίσεων διὰ τὰς ἐξαγωγικὰς βιομηχανίας, κλπ.

II. Μεταλλευτικαὶ — Ἐξαγωγικαὶ Ἐπιχειρήσεις. (πλὴν Λιγνιτωρυχείων)

1) Πᾶσα προχρηματοδότησις πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἐξορύξεως καὶ προετοιμασίας δι' ἐξαγωγὴν, ὡς καὶ χρηματοδότησις δι' ἐξαγωγὴν ἐνεργουμένην ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν πρὸς Μεταλλευτικὰς Ἐξαγωγικὰς Ἐπιχειρήσεις, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ὑποεπιτροπῆς αὐτῆς καθιερωμένα, διὰ ἐκτοκίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 (διὰ τὰ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ὑπόλοιπα καὶ τὰς μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἐνεργηθείσας καὶ ἐνεργουμένας τοιαύτης μορφῆς χρηματοδοτήσεις) μὲ τὰ ἀκόλουθα ἐπιτόκια :

α') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἀνωτέρω χρηματοδοτήσεις ἀφοροῦν μεταλλεύματα μὴ ἐμπλουτισμένα, μὲ ἐπιτόκιον κατὰ 1 ο)ο κατώτερον τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τοιοῦτου διὰ τὰς πρὸς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον χορηγήσεις.

β') Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ χρηματοδοτήσεις ἀφοροῦν εἰς μεταλλεύματα ἐμπλουτισμένα, μὲ ἐπιτόκιον κατὰ 2 ο)ο κατώτερον τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τοιοῦτου διὰ τὰς πρὸς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον χορηγήσεις.

γ') Δι' ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις αἱ Τράπεζαι δικαιούται νὰ λογίζουσιν ἐπὶ πλέον προμήθειαν πρὸς 1 ο)ο, ὡς καὶ μέχρι σήμερον.

Ὡς ἐμπλουτισμένα μεταλλεύματα θεωροῦνται ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ εἰς καθαρὸν μετάλλευμα περιεκτικότης αὐξάνεται τοὐλάχιστον εἰς τὸ διπλάσιον, κατόπιν μηχανικῆς, χημικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς ἐπεξεργασίας, ἢ λόγῳ τῆς ἐπεξεργασίας ταύτης ἐπέρχεται βελτίωσις τῆς ποιότητός των, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐμπορεύσιμος ἀξία των νὰ διπλασιάζεται.

Εἰς τὴν δευτέραν τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τυγχάνει ἡ ὑπαρξίς εἰς τὴν Διεθνή Ἀγορὰν τιμῶν διὰ ταῦτα τόσο ὑπὸ τὴν ἀνεπεξεργαστον αὐτῶν μορφήν ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν κατόπιν ἐπεξεργασίας βελτιωμένην μορφήν των.

Πάντα τὰ μὴ ἐμπέτοντα εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας μεταλλεύματα, θεωροῦνται ὡς μὴ ἐμπλουτισμένα.

2) Τὰ κατὰ τὴν 1.1.62 ὑφιστάμενα ὑπόλοιπα ὀφειλῶν τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ χορηγηθέντων εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν μεσο-μακροπροθέσμων δανείων διὰ τὴν δημιουργίαν, ἐκσυγχρονισμόν ἢ ἐπέκτασιν παγίων ἐγκαταστάσεων των, ἀφορωσῶν ὅμως μόνον εἰς τὴν ἐξόρυξιν ἢ ἐμπλουτισμόν ἐξαγομένων ἐμπλουτισμένων μεταλλευμάτων, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενα, ὡς καὶ τὰ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην χορηγηθέντα ἢ χορηγούμενα νέα τοιαῦτα, διὰ ἐκτοκίζονται ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν μὲ ἐπιτόκιον κατὰ τρεῖς μονάδας κατώτερον τοῦ διὰ μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας πρὸς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις δανείων τῶν Τραπεζῶν, ἐκάστοτε ἰσχύοντος ἐπιτοκίου, πλέον τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ποσοστοῦ προμηθείας.

4) Δεν δικαιούνται τών κατὰ τ' ἀνωτέρω χαμηλοτέρων ἐπιτοκίων:

α) Αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας διὰ νόμου ἐκδοθέντος ἐδικῶς ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῶν ἢ ἐπὶ τῇ ἀναλήψει ὑπ' αὐτῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως ἐν Ἑλλάδι παρεσχέθησαν οἰαδήποτε φορολογικά, δασμολογικά, χρηματοδοτικά, συναλλαγματικά ἢ ἄλλα προνόμια. Δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης ἐξαιρέσεως ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας παρεσχέθησαν προνόμια ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὁφισταμένων νόμων γενικῆς ἐφαρμογῆς.

β) Αἱ ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μὴ διακανονισθείσας ὀφειλὰς πρὸς Τραπεζὰς ἐν καθυστέρήσει πέραν τοῦ ἔτους ἢ αἱ ὀφειλὰι τῶν ὁποίων ὑπῆχθησαν εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ Νόμου 3955)59. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως τῶν ἐν καθυστέρήσει πέραν τοῦ ἔτους ὀφειλῶν ὑπὸ τῶν χαρακτηριστικῶν ὡς ἐξαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν χαμηλοτέρων ἐπιτοκίων ὀφρεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως καὶ οὐχὶ ἀναδρομικῶς.

4) Τὸ ἐπιτόκιον ὑπερμερείας ὀφειλῶν ἐν καθυστέρήσει τῶν ἐξαγωγικῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων, διὰ χρηματοδοτήσεως τῶν ἐν μέρους τῶν Τραπεζῶν, προσδιορίζεται κατὰ 3 μονάδας ἀνωτέρων τῶν ἐπιτοκίων, τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται διὰ τὰς ἐνημέρους ὀφειλὰς τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω.

5) Ἡ προκύπτουσα διαφορὰ, μεταξὺ τῶν καταλογισθέντων ἡδὴ τόκων ἐπὶ χορηγήσεων τῶν Τραπεζῶν πρὸς μεταλλευτικὰς ἐξαγωγικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τῶν βάσει τῆς παρούσης καθιερουμένων διὰ τὸ Α' ἐξάμηνον 1962, θέλει ἀχθῆ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰς μείωσιν τῶν διὰ τὸ Β' ἐξάμηνον 1962 λογισθησμένων καὶ καταβλητέων τοιούτων.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὸν ἀνωτέρω συμφητισμὸν, ἤθελεν ἀπομείνει διαφορὰ ὑπὲρ τῆς δανειοδοτηθείσης ἐπιχειρήσεως, αὕτη εἶναι ἐπιστρεπτέα ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῇ δικαιοῦχῳ.

6) Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Ὑποεπιτροπὴ Πιστώσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως δι' ἀποφάσεων τῆς ρυθμίζῃ τὰς λεπτομερείας ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης καὶ ἐπιλύῃ πᾶσαν ἀνακυρμένην διαφορὰν μεταξὺ Τραπεζῶν καὶ χρηματοδοτουμένων ἐπιχειρήσεων.

7) Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ οἰκείαι ἀποφάσεις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ὑποεπιτροπῆς Πιστώσεων αὐτῆς, αἱ ἀφορῶσαι τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἐξαγωγικῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις θέον νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Α'), συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ Ν. Δ. 588)1948 (περὶ ἐλέγχου τῆς πίστωσης).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1962

Μετὰ πλείστης τιμῆς

Ὁ Προϊστάμενος

τῆς Γραμματείας τῆς Ν. Ε.

Α.Α. ΡΗΜΑΚΗΣ

(4)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διορθοῦται τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Β.Δ. 493)1962 (περὶ ὁργάνωσης τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως), δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 124)Α')9.8.1962 ΦΕΚ, εἰς τὸ ὁρθόν, ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 18.

Μετατάξεις.

Ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Ν.Δ. 4188)61 δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, λαμβανομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. ε' τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. καὶ συνημμένης εἰς συμφωνίαν γνώμην τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων, νὰ μεταταγῶσι πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων τῆς Α' καὶ Β' κατηγορίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Πληροφο-

ριῶν τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅριον τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ θαυρῷ θφ ἔως θφ ἐξ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, κεντρικῶν ἢ περιφερειακῶν ἢ ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου.

Ἡ μετατάξις ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπάλληλου.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως)

(5)

Εἰς τὸν προσηρημένον εἰς τὸ Ν. Δ. 4213)1961 (περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1959 μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αἰκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαβίας Συμφωνίας περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐθνικοποιηθέντων ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ Ἑλληνικῶν κτημάτων, δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων) πίνακα δικαιούχων (ΦΕΚ 177)Γ. Α.)19.9.1961) ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις προσελθούσαι ἐκ τυπογραφικοῦ σφάλματος:

I. Ἀστικά Κτήματα.

I. Περιοχὴ Βελιγραδίου.

Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 δικαιούχου διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Δούντας ἢ Λαζάρεβιτς Λάζαρος ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Δούντα ἢ Λαζάρεβιτς Ἀναστασίου κληρονόμοι.

II. Περιοχὴ Σκοπίων.

Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 δικαιούχου διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Κληρονόμοι Νικολάου Ἀρβανίτη ἢ Ἀρβανιτίδου ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Ἀρβανίτου Μαρία χήρα τοῦ Νικολάου.

V. Περιοχὴ Κουμάνοβο.

Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 δικαιούχου διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Κοντοκάλη Κωνσταντίνου τοῦ Ἰωάννου κληρονόμοι ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Κοντοκάλη Κωνσταντίνου τοῦ Μιχαήλ κληρονόμοι.

VIII. Περιοχὴ Λέσκαθατος.

Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 δικαιούχου διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Καρακατσούλη Νικολάου τοῦ Ἀποστόλου κληρονόμοι ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Καρακατσούλη Νικολάου τοῦ Φωτίου κληρονόμοι.

IX. Περιοχὴ Κρούσεβατος.

Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 δικαιούχου διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Μήσιος Δημητρίου τοῦ Ἰωάννου κληρονόμοι ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Μήσιος Κωνσταντίνος τοῦ Δημητρίου.

II. Ἀγροτικά κτήματα.

Δ' Περιοχὴ Κουμάνοβο.

I. Κουμάνοβο.

Τὸ ὄνομα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 δικαιούχου διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν Κοντοκάλη Κωνσταντίνου τοῦ Ἰωάννου κληρονόμοι ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Κοντοκάλη Κωνσταντίνου τοῦ Μιχαήλ κληρονόμοι.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν)

(6)

Εἰς τὸ Β. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 437)15)18.7.1962 δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 105)18.7.1962 Φ.Ε.Κ. (Τεύχος Α'), ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι διορθώσεις ἡμαρτημένων:

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 1, παρ. 1, στοιχ. β', στίχος δέκατος ἔκτος, ἡ λέξις «ὕπολογισμῶν» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «ἀπολογισμῶν».

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 2, στίχος δεύτερος, ἡ λέξις «ἀντικαθίσταται» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν «ἀντικαθίστανται».

3) Εἰς τὸ ἄρθρον 4 παρ. 1, στοιχ. β', στίχος τρίτος (ἐν σελίδι 829) μετὰ τὰς λέξεις «ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν» προστίθεται ἡ λέξις «εἰδῶν» καὶ κατωτέρω εἰς τὸν στίχον εἰκοστὸν τρίτον, αἱ λέξεις «τὰς χρεώσεις» διορθοῦνται εἰς τὰς λέξεις «τὰς χρεώσεις».

4) Τέλος, εἰς τὸ ἄρθρον 5 στίχος πρῶτος διορθοῦται τὸ προσδιοριστικὸν τοῦ Β. Δ. 866)1960 στοιχείον ἀπὸ «Ν. Δ.» εἰς τὸ ὄρθον «Β. Δ.».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου)

(7)

Εἰς τὸ ἀπὸ 7.6.62 Β. Διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 94 τῆς 23.6.62 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Α') «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ἱπποκρατείου Γενικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν», ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις:

1) Ἡ, εἰς τὸν ἕκτον στίχον τοῦ Κεφαλαίου «Ἡ Β' Παθολογικὴ Κλινικὴ περιλαμβάνει:» τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω Β.

Δ)τος, ἀναγραφομένη, ἐσφαλμένως, λέξις «Νοσοκομείου» νὰ διατυπωθῇ ὁρθῶς εἰς «Νοσοκομείου».

2) Ἡ, εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Κεφαλαίου «VI Τεχνικὸν προσωπικόν» περίπτωσις 4, ἀναγραφομένη διαβάθμισις τοῦ Ἡλεκτροτεχνίτου θαδμοῦ 8 ἢ 7ου νὰ διατυπωθῇ εἰς τὸ ὄρθον: Μία (1) θέσις Ἡλεκτροτεχνίτου ἐπὶ μισθῷ ἀντιστοιχοῦντι πρὸς τὰς ἀποδοχὰς μονίμου διοικητικοῦ υπαλλήλου θαδμοῦ 8ου ἢ 7ου».

3) Τό, εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ)τος ἀναγραφόμενον... καὶ 14-10-60 Β. Δ)των, νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ὁρθοῦ..... καὶ 14-6-60 Βατ. Δ)των.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας)